

tvinge selvangivelsen ved pålæg af daglige bøder. Endelig har den skatteansættende myndighed mulighed for at foretage en skønsmæssig ansættelse, hvis selvangivelsen ikke foreligger på ansættelsestidspunktet.

Skønsmæssig skatteansættelse kan endvidere foretages, hvis en erhvervsdrivende vægrer sig ved at efterkomme en begæring fra en skattemyndighed om at indsende sit regnskabsmateriale mv.

Moms- og afgiftsregler

Registrerede virksomheders regnskab skal efter momslovens § 55 kunne danne grundlag for opgørelsen af momstilsvaret for hver momsperiode og for kontrollen med momsens berigtigelse. De nærmere regler herfor er fastsat i momsbekendtgørelsen.

Efter momsbekendtgørelsen skal virksomheden føre et regnskab over leverancer af varer og ydelser til og fra virksomheden, således at de beløb, som virksomheden ved udgangen af hver momsperiode skal angive i momsangivelsen og på listen over EU-leverancer til ToldSkat, fremgår af regnskabet.

For virksomheder, der i forvejen fører et almindeligt forretningsregnskab, vil det normalt ikke være nødvendigt at føre et særligt momsregnskab. Regnskabet skal dog være indrettet på en sådan måde, at de nødvendige oplysninger om momstilsvaret fremgår af regnskabet ved hjælp af særlige konti. Virksomheder, der ikke fører et almindeligt forretningsregnskab, skal føre regnskab i et særligt regnskabshæfte, der udleveres af ToldSkat.

Kan størrelsen af det afgiftsbeløb, der påhviler en virksomhed, ikke opgøres på grundlag af virksomhedens regnskab, kan de statslige told- og skattemyndigheder foretage en skønsmæssig ansættelse af afgiftstilsvaret.

3.4.2. Forslaget

Det foreslås at indføre mulighed for, at den skatteansættende myndighed efter et konkret skøn kan indgå aftale med en revisor om udarbejdelse af et regnskab på den erhvervsdrivendes regning, hvis det konstateres, at den selvangivelsespligtige ikke har udarbejdet et regnskab, der opfylder mindstekravsbekendtgørelsens regler. Tilsvarende gælder, hvis der slet ikke er udarbejdet et regnskab rettidigt, eller hvis mindstekravsbekendtgørelsens regnskabsbestemmelser i øvrigt ikke er opfyldte. De skattemæssige regnskabskrav i mindstekravsbekendtgørelsen er fastsat med hjemmel i skattekontrollovens § 3.

Anvendelsen af bestemmelsen forudsættes begrænset til de situationer, hvor myndigheden efter et konkret skøn vurderer, at ansættelse af en revisor vil re-

sultere i et fyldestgørende skattemæssigt årsregnskab, der kan anvendes som grundlag for selvangivelse eller skønsmæssig ansættelse. Det forudsættes endvidere, at myndigheden i hvert enkelt tilfælde nøje vurderer, om ansættelse af revisor vil være mere formålstjenlig end daglige bøder eller skønsmæssig ansættelse. Ved beslutningen om ansættelse af revisor skal der således bl.a. tages hensyn til den pågældende selvangivelsespligtiges økonomiske formåen, samarbejdsvilje mv. Bestemmelsen forventes derfor anvendt i relativt få tilfælde årligt.

Ordningen finder efter forslaget også anvendelse på de områder, der er omfattet af et registreringsforhold hos ToldSkat, bl.a. moms, lønsumsafgift, A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, samt krav for hvilke en virksomhed skulle have været registreret, f.eks. krav hos uregistrerede virksomheder.

Hvilke revisorer kan der indgås aftale med?

Den skatteansættende myndighed kan kun indgå aftale med en statsautoriseret eller en registreret revisor. Derved sikres bl.a., at uenighed om honorarets størrelse kan indbringes for Responsumudvalget hos Foreningen af Statsautoriserede Revisorer og Responsumnævnet hos Foreningen af Registrerede Revisorer.

Før den skatteansættende myndighed indgår aftale med en revisor, skal myndigheden skriftligt meddele denne beslutning til den selvangivelsespligtige. Den selvangivelsespligtige har derefter generelt tre muligheder for at reagere på denne meddelelse.

For det første kan den selvangivelsespligtige selv indenfor to måneder fra underretningen indsende et behørigt årsregnskab. Hvis dette er tilfældet, bortfalder beslutningen, og den skatteansættende myndighed indgår ikke aftale med en revisor.

For det andet kan den selvangivelsespligtige stille forslag om, hvilken revisor, der skal udarbejde regnskabet. Kan den skatteansættende myndighed godkende forslaget, indgås der aftale med revisoren. Kan den skatteansættende myndighed derimod ikke godkende den selvangivelsespligtiges forslag, f.eks. på grund af revisors inhabilitet, skal fravalget begrundes. Afslaget kan ikke påklages til anden administrativ myndighed. Derved sikres, at klageadgang ikke kan være med til at udsætte udarbejdelsen af årsregnskabet.

For det tredje kan den selvangivelsespligtige undlade at komme med et forslag til valg af revisor. I det tilfælde vil den skatteansættende myndighed udpege en revisor, der kan udarbejde regnskabet. Det forudsættes, at der indgås aftale med en revisor, der har netop den ekspertise, der er tilstrækkelig for at udarbejde